

ma jummalafartlikko tunnistus se peäle,
oh se olgo nüüd weel teie surem murre!
Ons Jēsand teile ihho ja hinge rammud
weel teie ello oisani heldeste jātkanud, siis
olgo se teie joud tarwilisēs pūidmissēs
teggero. Sest senni kui ello pääw alles
on, peate Jummalā pārratissed teud ārra-
teggema: ō tulleb, mil ūkski ei sa midda-
gi tehha. Agga teie silmad sago ennam
teise ello pole pōōrdud, kui sellesinnatse ello
pole, ennam selle tulleva aēseme pole, mis
peame oisūma, ja mis teil ni liggi on.
Se kūnal, mis teie wimist teed peab wal-
gustama, se tulgo teile taewast mahha,
neist rigidest, kus se iggawene ello wallitseb.
Ārratage agga ūhtepuhko omma hinge,
et saaksite enne kui lõppe kōrd kārte jouab,
jubba siin Ma peal se iggawesse ello rōmo
suggu ommeti maitseda. Sel wiisil saab
teie seestpiddine innimenne iggapāāw uen-
datud, olgo ka et se wāljaspiddine inni-
menne ikka ennam abraks lāhhāb. Menda

sate siis rahhoga siit labkuda, ja teie ello
te saab neile, kedda ennestē jārrele jāttate,
truiks juhatajaks paistada taewa wār-
watte pole.

IV.

Ūks moisa wannem wallitsēs ni lahkeste
ja targaste omma walla rahwast, et arm
ja hirm parrajaste ja ōigust mōda temma
wallitsusse nou olli, olgo ka et arm ikka
hirmust ūlle lāks. Kulas truiste se jārrele,
kas walla ūllewaatjad piddid ōiged ja
hoosad mehhed ollema. Alaga segi pār-
rast wōttis herra isse igga ūhhe kāest tem-
ma pallumist ja temma hādada kaebamist
kuulda. Suur kārriin tousis siis kui herra
teāda sai, et hopman ehk kubjas olli
ommast peast ūht ehk teist tagaasi saat-
nud, kes olli iggatsend, herraga kōkko sada.
Wāgga suurt luggu piddas moisa wan-
nem sest, et rahwast aegsaste Jummalā
pūhha sanna polest walgustati ja mu tar-
wilisse asja seēs ōppetati. Sepārast